

ματος. Ὑπολογίζεται, ὅτι ἡ ὅλη ἐγκατάστασις θὰ στοιχίσῃ περὶ τὸ ἓνα ἑκατομμύριον δολλάρια.

Ποιοτικὸς ἔλεγχος τῶν κρασιῶν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Τὸ ἀγγλικὸ περιοδικὸ «Νιού Σιέντικ» γράφει, ὅτι κατασκευάζεται ἀπὸ Ἄγγλους ἐπιστήμονες ἓνα ρομπότ, ἱκανὸν νὰ ἐλέγξῃ ἀμέσως τὴν ποιότητα τοῦ κρασιοῦ καὶ ἄλλων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Τὸ αὐτόματο αὐτὸ μηχανήμα πρόκειται νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς «δοκιμαστάς», ποὺ χρειάζονται πολλὰ ὥρα γιὰ τὴ δουλειὰ τους. Θὰ τεθῆ σὲ λειτουργία ἔπειτα ἀπὸ μερικoὺς μῆνες καὶ θὰ μπορῆ νὰ δώσῃ ἀμέσως ὅλα τὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν περιεκτικότητά σὲ οἶνον-πνευμα, τὴν οἰξύτητα καὶ τὸ εἰδικὸ θάρος τοῦ κρασιοῦ.

Πρέπει νὰ σημειωθῆ, ὅτι τὰ ἀρμόδια κρατικὰ ἐργαστήρια ἐλέγχου τῶν ποτῶν, στὸ Λονδίνο, τὸ Λίβερπουλ, τὸ Μπίριστολ καὶ τὴ Γλασκῶδη, ἀσπασολοῦν 16 τεχνικούς, ποὺ ἐξετάζουν 40.000 δείγματα ἑτησίως. Στὸ ἔργο τους αὐτὸ τοὺς βοηθοῦν ἑκατοντάδες εἰδικοί «δοκιμασταί». Μὲ τὸ νέο ρομπότ, ὅμως, ὅλη ἡ δουλειὰ θὰ γίνετα ἀπειρώς γρηγορώτερα, εὐκολώτερα, ἀκριβέστερα καὶ οἰκονομικώτερα.

Τὸ ἴδιο ἀγγλικὸ περιοδικὸ ἀσχολεῖται καὶ μὲ μιὰ ἄλλη ἐνδιαφέρουσα ἐπινοήσι: τὴν χρησιμοποίησι τῶν ὑπερήχων γιὰ τὴν καλὴ διατήρησι τοῦ μελιοῦ.

Ὅλοι ξέρουμε, ὅτι τὸ μέλι, μὲ τὸν καιρὸ, ἀρχίζει νὰ «ζαχαρώνῃ», νὰ σχηματίζῃ, δηλαδῆ, κυρτάλλους, καὶ κατόπιν παθαίνει ζύμωσι. Γιὰ νὰ λυῶνουν αὐτοὶ οἱ κρυστάλλοι, τὸ ζεσταίνουν συνήθως. Ἔτσι ὁμως χάνει ἓνα μέρος ἀπὸ τὸ ἄρωμά του.

Στὸ ἐξῆς, μὲ μιὰ συσκευή ὑπερήχων, θὰ εἶναι δυνατόν νὰ προλαμβάνεται τὸ «ζαχαρώμα», χωρὶς νὰ ἀλλοιώνεται καθόλου ἡ ποιότης τοῦ μελιοῦ.

Τέλος, τὸ περιοδικὸ συνιστᾷ νὰ κατασκευάζωνται ἀπὸ σκῦρο γυαλὶ τὰ μπουκάλια γιὰ τὸ γάλα, ὥστε νὰ προφυλάσσουν τὸ περιεχόμενό τους ἀπὸ τὸ φῶς. Πράγματι, ἀποδείχθηκε ὅτι τὸ γάλα παίρνει μιὰ ἀσχημὴ γεύση, ὅταν μείνῃ ἐκτεθειμένον γιὰ ἓνα χρονικὸ διάστημα στὸ φῶς, μέσα σὲ γυάλινα δοχεῖα.

Τὸ κλάδευμα δὲν ἀρκεῖ

Εἰς περίληψιν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ἰταλικὸν περιοδικὸν «Rivista della Oitofruticoltura Italiana» τεύχος 2, Μαρτ. - Ἀπρὶλ. 1965, ὁ καθηγητὴς Morettini ἀναφέρεται ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων σειρῶν δοκιμῶν,

γενομένων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐπιδράσεως τοῦ κλαδεύματος ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος τῶν ἔλαιοδένδρων.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς πρώτης σειρᾶς δοκιμῶν, αἵτινες ἤρχισαν τὸ 1941 καὶ ἐπερατώθησαν τὸ 1945 ἐπὶ ἔλαιοδένδρων τῶν ποικιλιῶν Frantoio καὶ Moraiolo, ὁ καθηγητὴς Morettini ἐξάγει τὰ ἐξῆς συμπεράσματα:

1) Αἱ ἀποδόσεις τῶν μὴ κλαδευθέντων ἔλαιοδένδρων ἦσαν ἐλαφρῶς μεγαλύτεραι ἐν συγκρίσει μὲ ἐκεῖνας τῶν κλαδευθέντων καθ' ἕκαστον ἔτος ἔλαιοδένδρων.

2) Δὲν κατωρθώθη διὰ τοῦ κλαδεύματος νὰ περιορισθῆ τὸ φαινόμενον τῆς παρενιαυτοφορίας.

3) Αἱ ἀποδόσεις τῶν μὴ κλαδευθέντων ἔλαιοδένδρων ἦσαν μεγαλύτεραι κατὰ τὰ ἔτη, κατὰ τὰ ὅποια ἐπεκράτησαν εὐνοϊκαὶ καιρικαὶ συνθήκαι.

4) Τὰ μὴ κλαδευθέντα δένδρα ἐνεφάνιζον μεγαλύτερον μέγεθος, ἀλλὰ μικρότεραν εὐρωστίαν.

5) Αἱ εἰς ἔλαιον ἀποδόσεις τοῦ ἐκ τῶν κλαδευθέντων δένδρων συλλεγέντος ἔλαιοκάρπου ἦσαν μεγαλύτεραι, ὄχι ὅμως καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς συγκομιδῆς.

6) Ἡ ἀπαιτηθεῖσα δαπάνη συλλογῆς ἔλαιοκάρπου τῶν μὴ κλαδευθέντων δένδρων ὑπῆρξε διπλάσια.

7) Ἡ ἀπαιτηθεῖσα δαπάνη διὰ τὰ ἔλαιοκλαδεύματα ὑπῆρξε μικρότερα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἐπὶ πλέον ἀπαιτηθέντα ἐξόδα διὰ τὴν συλλογὴν τοῦ ἔλαιοκάρπου ἐκ τῶν μὴ κλαδευθέντων δένδρων. Ἐξ ἄλλου, ἡ δαπάνη τῶν ἔλαιοκλαδευμάτων ὑπῆρξε μικρότερα, ἐὰν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἀφαιρεθέντος διὰ τοῦ κλαδεύματος, ξύλου ἐκ τῶν ἔλαιοδένδρων.

Ὅ ἐν λόγω καθηγητῆς διατυπώνει τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ κλάδευμα εἶναι οἰκονομικῶς συμφέρον, ἀκόμη καὶ ὅταν αἱ συντεταγῆς τούτου ἀποδόσεις τῶν ἔλαιοδένδρων εἶναι μικρότεροι.

Εἰς δευτέραν σειρᾶν δοκιμῶν, αἱ ὅποια ἤρχισαν τὸ 1949 καὶ ἐπερατώθησαν τὸ 1962, ἐπὶ ἔλαιοδένδρων τῆς ποικιλίας Caninese, ἐπληρηθεύθησαν τὰ ἀνωτέρω συμπεράσματα καὶ προέκυψαν ἐκ νέου τὰ ἐξῆς:

α) Τὸ κλάδευμα δὲν ἐπιδρά ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἔλαιοδένδρων, οὔτε ἐπὶ τῆς μειώσεως τοῦ φαινομένου τῆς παρενιαυτοφορίας.

β) Ὅταν ἐπικρατοῦν εὐνοϊκαὶ καιρικαὶ συνθήκαι, αἱ ἀποδόσεις τῶν μὴ κλαδευόμενων ἔλαιοδένδρων εἶναι μεγαλύτεραι.

γ) Τὰ μὴ κλαδεύμενα ἔλαιόδενδρα ἀποκοτοῦν μεγαλύτερας διαστάσεις.

Ἐν συμπεράσματι, ὁ καθηγητὴς Morettini